mésztést
LIEBE PÁL Drezda.)
évékenységét. Ez nem a közönséges
da és más drasztikus szerek; ez az
nem okoz, sem különös életrendet
letkorban, a testi tevékenység kez-
nden életkorban ajánlatos.
an Dr. Rotschneck V.
eczenben. 37.

lyezett
ást
m, hogy üzletemben
k el.
S
A:
yapjuk,
fehérnemüek,
és zsebkendők,
női- és gyermekharisnyák
n és csipke kötények,
her, Genilien és selyem Eschar-
pok és kendők,
kendők minden nagyságban.
divat- és kézmüáruk.

k.
-diketől
m ki.
zellánból.
N.
ÉK
történhető károkat
ZSEF
k.
Leszállitott árak.

XXVII. évfolyam. 10. szám. Kedd 1895. január 15.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . 2 » 50 »
Egy hóra . . 1 » — »
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főtér 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főtér 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELÉVEL.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmü s többszöri hirdetések alkalmszerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beigtatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reclámot magában foglaló ujdonság sora 50 kr.

Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvétetnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főtér 1828. sz. alatt.)

Kéziratok nem adatnak vissza.

Nyugdijas miniszterek.

(M—g.) Tisza Kálmán kormányzata alatt teremtette meg a törvényhozás az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdijazásáról szóló törvényt. A parlamenti rendszer alapelveinek meghamisitásával belevették ebbe a törvénybe a miniszterek és politikai államtitkárok nyugdijhoz való jogát. Tisza Kálmán, a dusgazdag nagy ur azzal okolta meg ezt az intézkedést, hogy a politikai térről nem lehet elzárni a tehetségeket, a melyek mögött nem áll vagyon s pályát kelt nyitni azon egyéniségeknek, a kik maguk teremtik magukat.

Az első miniszteri nyugdijat Tisza Kálmán vette fel s azóta az állami számadásoknak rendes melléklete Tisza Kálmán nyugtája. A volt miniszterelnök, a fejedelmi vagyonnal biró geszti földesur volt tehát egyike azoknak aa tehetségeknek, a kiknek a javára törvény készült. Csakhogy ez a törvény évről-évre növeli az állam pénzügyi terheit, a Wekerle-válság, valamint a Bánffy-kabinetalakitás ennek a törvénynek az intézkedéséből olyan terhet ró az államra, amely egy másodrangu országos csapással is felér.

Nézzük csak, mit jelent a Wekerle-válság abból a szempontból, hogy menynyivel növekedik a magyar állam nyugdijterhe.

Wekerle Sándornak teljesen joga van a 8000 frtos miniszteri nyugdijhoz, mert összes állami szolgálatának és fizetésének aránya ezt számára biztositja,

Gróf Andrássy Gyula kirándulása a miniszterség háborgó vizeire 4000 frt nyugdijterhet jelent az államnak, mert államtitkársága és minisztersége meghaladja a három évet. Feltehető, hogy lovagiassága tiltakozik a nyugdijazás érvényesitése ellen, ha Tisza Kálmán példája nem ragadós.

Lukács Béla különböző államszolgálatai után körülbelül 5000 frt nyugdijra tarthat igényt.

Báró Eötvös Loránd a legmagasabb nyugdijjal vonul vissza, lévén neki mint tanárnak és miniszternek annyi szolgálati ideje, hogy megkaphassa a 8000 forintot.

Hieronymi Károly belügyminiszter szolgálati ideje három alapból számitandó ki. Szolgált mint államtitkár, volt államszámvevőszéki elnök, — bizonyosan gondoskodott arról, hogy állami szolgálatában a folytonossághiányokat királyi kegyelem töltse ki s igy meg lesz a módja annak, hogy ő is megkapja a 8000 frtot.

Szilágyi Deszőt tanári és miniszteri szolgálata jogosijat fel, hogy a 8000 frt nyugdijat megkaphassa.

Pulszky Ágostnak rövid államtitkári pályáját tanári szolgálata nyujtotta ki annyira, hogy a szolgálati évek után 4000 frt nyugdijat kaphasson.

Ime tehát a Wekerle kabinet válsága a miniszteri és államtitkári nyugdijak révén **45,000** frtjába kerül az államnak.

A Bánffy-kabinet alakulása pedig nem csekélyebb mértékben fokozza a nyugdijterhet. Egyelőre csak igényekben, de a kabinet előre látható rövid élete bizonyossá teszi, hogy nagy befektet s volt az államnak ez az alakulás.

A Bánffy-kabinet tagjainak nyugdijigényei a következőleg alakulnak:

Br. Bánffy Dezső főispáni szolgálatának beszámitásával érvényesiti igényeit a kincstár ellen a teljes 8000 frt erejéig. Ezt tőle elvitatni nem lehet.

Lukács Lászlónak, mint államtitkárnak, megelőzőleg miniszteri tanácsosnak van annyi szolgálati ideje, hogy megkaphassa a 8000 frtot.

Erdélyi Sándornak birósági és államtitkári szolgálata biztositván a magasabb tariffát, szintén részesül a 8000 forintban.

Wlassics Gyula mint ügyész, biró és tanár kiszolgálta a szükséges időt, hogy 8000 frttal nyugdijaztassék. Tehát csak a most belépendő miniszterek előre 32.000 frt nyugdijigényt jelentenek be az államkincstár ellen, a mely a Baross, Lukács és Wekerle-féle nyugdijazási tultengés miatt annyira tul van terhelve, hogy az államszámvevőszéknek nem egyszer tiltakozni kellett a nyugdijterhek fokozása ellen.

Az államtisztviselőkkel, altisztekkel és szolgákkal szemben a nyugdijazásnál drákói szigor, krajczáros fösvénység nyilvánul. Hát ez nem is lehet másképp. Mikor a nyolczezer forintokkal dobálódznak a magasban: akkor a krajczárokkal takarékoskodni kell.

Az uj kabinet.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök tegnap d. u. egy órakor magán kihallgatásra jelenkezett a királynál és előterjesztette a miniszterek névsorát.

Az uj kabinet teljes névsora a következő:

Miniszterelnök:	**Bánffy Dezső br.**
Belügyminiszter:	**Perczei Dezső.**
Kereskedelmi miniszter:	**Dániel Ernő.**
Földmivelési miniszter:	**Festetich Andor gr.**
Vallás- és közoktatásügyi miniszter:	**Wlassich Gyula.**
Igazságügyminiszter:	**Erdélyi Sándor.**
Penzügyminiszter:	**Lukács László.**
A király személye körüli miniszterium vezetésével megbizott honvédelmi miniszter:	**Fejérváry Géza br.**
Horvát miniszter:	**Josipovics Imre.**

Az uj kabinet most ujonnan kinevezendő tagjai szerdán délelőtt teszik le az esküt a király kezébe.

Ez az esküttétel már az uj szertartás szerint megy végbe, a mely szerint kizárólag magyar udvari méltóságok szerepelnek az esküttételnél.

Szombaton mutatkozik be az uj miniszterium a törvényhozás két házának. Bánffy Dezső br. miniszterelnök pénteken fogja kifejteni a szabadelvü párt értekezletén a kormány programmját.

A magyar nemzeti tánczról.

— Farsangi czikk. —

Az 1840. évig a magyarnak csak kétfele táncza volt.

Az első a Verbunkos (Magyar szóló), melyre betanitották a legügyesebb tánczosokat minden katona ezredben: azok azután időnként az országban megindultak egy katonatiszt kiséretében legénységet verbuválni és zenével, borral és tánczczal buzditották a fiatalságot a katonai életre; az egyik legény aztán jó kedvében, a másik bujában, vagy mert megtetszett neki a czifra katona ruha, látva a faluban mennyire kedvelt a katonamondur a leányoknál, kézadással felcsapott és a tiszt fejébe nyomta a katona sipkát. Ez volt a felvétel és a verbunkos csapat egy emberrel nagyobb lett. Sok aggódó anya el is rejtette fiát, hogy kedvet ne kapjon, a mikor verbuválnak.

A másik nemzeti táncz volt a még most is a köznépnél eredetiben látható csárdás. Az uri osztály inkább a külföldi eredeti tánczoknak hódolt: a Menuette, Gavotte, lengyel Polonaise, Mazur, később Galopp, Keringő és a Polkák nagy tért hóditottak.

1840-ben Szőlősy hires tánctanitó az uri osztály részére az első magyar társas tánczot szerkesztette, a Körmagyart, mely nagy örömmel fogadtatott és nemcsak hazánkban, hanem a külföldön is felkaroltatott ugy annyira, hogy most külföldön többen lejtik, mint nálunk.

A Körmagyarban eredeti szép lépéseivel és azoknak helyes magyar elnevezésével, ugy, hogy idegen nyelvre nem szorulunk, sokat nyertünk. Találkozott is akkor mindjárt több jeles tánctanitó, kik más név alatt, de körmagyar lépésekkel kibővitve, uj társas tánczokat szerkesztettek. Ilyenek voltak Weszter Sándor, ki 1846-ben Társalgót, Lakatos Sándor, ki Körmagyart szerkesztett.

Fénypontját érte el a magyar Társas táncz 1860-ban, midőn a Tóth Soma és Róka Jani által bemutatott Palotás nagy lelkesedéssel fogadtatott. Emelte e szép nemzeti táncz népszerüségét a 60-as évben divatba jött nem-

A „DEBRECZEN" TARCZÁJA.

Egy marék hamu.

Irta: **Gallovich Jenő.**

Csunya, nedves, ködös idö. A szürke, piszkos szinü köd ólomszárnyakkal nehezedik a házakra. Az égboltozatot komor, sötét felhők borják, hatalmas, megnyirbált, egyenetlen szárnyaikkal lomhán terjeszkedve széjjel mindenfelé.

A csipős hideg őszi szél boszorkány-tánczot járva, zugva, élesen fütyölve söpri végig az üres, néptelen utczákat. Sürü, apró cseppek oda-oda ütődnek az ablak-üveg táblájához s lassan szétfolynak azon. Monoton, unalmas hangja egészen álomba ringatja lelkemet s álmodni enged egy szomoru, bus történetről, egy ifju, fehérarczu leányka szerencsétlen történetéről. Szegény Jolánka! ugy itt áll lelki szemeim előtt, hogy szinte érezni vélem kedvencz virágja, a fehér orgona-virág édes illatát.

. . . . . .

A forró juliusi napok elől menekülve, Schwájcz óriási sziklák, erdővel boritott hegyek közé dugott világhirü, de csendes kis fürdőjébe utaztam.

Dél volt, amikor megérkeztem. Szobámba érve, rögtön átöltözködéshez fogtam s pár pillanat mulva a széles, vastag szőnyegekkel fedett lépcsőkön haladtam lefelé a nagy ebédlőbe.

A hüvös márvány lépcsőkön futva le, magyarországi ismerősökkel találkoztam. Mann Ádám, egy bácskai földbirtokos nejével, ki leányának kedveért jött Schvájcz erdős, sziklás hegyei közé.

Együtt mentünk be az étterembe. A magas termetü, gyönyörü leány, nehéz, sötétvörös ruhájában elragadó volt s ostobának kellett volna lennem, ha a felénk forduló kiváncsi tekintetekből nem vettem volna azonnal ki, hogy a leány, kinek ruhájából bóditó édes illat szállott széjjel, páratlan szépségével mindenkit elbájolt.

Az ebéd hosszu ideig huzódott. A leány hosszu vékony kezeivel szótlanul csipkedte a gardinetteből a száraz szőlőszemeket, a feltört papirhéju édes mandulákat s nekem ez idő alatt volt alkalmam őt megbámulni s elmerengeni első találkozásunk felett.

*

A mult év május havában Abbaziában láttam őket először. Különös magaviselete által, a mely a kies tengeri fürdőbe mulatni, élvezni jött, többi leányoketól teljesen elütő volt, vonta magára figyelmemet.

Kerülte a társaságot, a zajt, a fényt s a helyett egyedül bujkált a csendes, zajtalan ormótlan nagy hegyek, örökzöld fenyvesek között.

Gyakran leptem meg kirándulásaiban; nem egyszer láttam, a mint kora reggel, a mikor még nem találkozhatott senkivel sem, lassu léptekkel ment a tenger partra s elmerengve nézte a végtelen vizet, a mely óriási tajtékzó hullámokat dobott a partra. A bősz hullámok zugva törtek meg a sziklákon, magasan csaptak ki a partra, a melynek fehér homokja szomjasan nyelte el a piszkos, zöldes vizcseppeket.

Máskor ismét a nap felkelésében gyönyörködött. Tágra nyitott szemekkel bámulta, a mint a sötét felhők vérvörössé, majd halványsárgára változnak, de a mikorra a nap teljesen feljött, forró sugarait lövelve széjjel a tájon s a vendégek zajosan kaczagva jelentek meg a tegnap elhagyott márvány-asztalkáknál, akkorra ő rendesen eltünt.

Egy gyönyörü napot igérő hajnalban, sürü lombos fák árnyaban a finom homokkal beszórt uton sétáltam egyedül.

A leány különös viselkedése felett töprenkedtem. Keserüséggel töltött el, a mikor láttam, hogy nemcsak másokat, de engem is kerül s hogy ha néha-néha köszöntöm, üdvözléseimet csak hidegen, csak fejbólintással viszonozza. Vágytam hallani hangját, ezüst csengésü ude kaczagását, epedtem az egész leányért, kinek tiszta, mély tüzü fekete szemeiből egyedül véltem kiolvashatni — jövendő boldogságomat.

A pavillon előtt a fürdőorvossal találkoztam. Középtermetü emberke volt, szürkülő hajjal, de még mindig finoman és előkelően öltözködve. Legalább gondosan kiborotvált arcza, korához nem illő világos öltözéke, amelynek gomblyukából sohasem hiányzott a piros szegfü, arról tettek tanuságot.

Betegeinek a korán való felkelést, mint a mely a gyógyszerészek összes gyógyszereinél többet ér, ajánlotta. Szerinte ha már semmi sem használ, akkor a reggeli friss, szinte csipős hideg fenyvesek felől fakadó balzsamos üde, szennytelen levegő mindig segiteni fog.

Ő maga is mindig korán kelt s miután tudta, hogy a mikor ő rendes sétáját végzi, abban az időben még alszik az egész »Hotel de la Wille«, tehát ha ilyenker valakit eléje vetett a véletlen, erős meggyőződése volt, hogy az az ember csak mulatni, dőzsölni lehetett oda. Most is szokott sétáját végezte, a mikor engem megpillantott. Mosolyogva fenyegetett meg már messziről száraz, csontos kezével.

Megint mulattunk!

Az öreg férfiut, ki egy alkalommal életemet mentette meg, ritka különczködései mellett is nagyon becsültem. Melegen ráztam meg kezét.

Vallatni kezdett.

Elmondtam neki, hogy miért járok reggelenként egy idő óta a tenger partra. Bizalmasan bevallottam neki, hogy szerelmes vagyok. Egy pillanat egy érzelmet szült lelkemben. Az erdei kis kápolnában egy reggeli mise alkalmával láttam először Mann Jolánt. Hófehér ruhában, rózsapirban égő arczczal egybekulcsolt kezekkel térdelt az oltárkép előtt. Nagy fekete szemei oly ártatlanságot, oly istenfélést és oly nagy bánatot fejeztek ki, a mint a fehérre mosott hideg köveken térdelve imádkozott. Ettől a perczttől kezdve szeretni kezdettem a leányt.

Szegény fiatal ember . . .

Megdöbbenve álltam meg. Egy kinos érzettől megkapatva, merően néztem az orvosra.

Ön szán engemet . . . miért?

Az orvos eldobta végig égett szivarját s reá gyujtott egy másikra.

Igyekezzék feledni . . . A világon, a természetben talán sohasem lesznek teremtmények, a melyek minden jó tulajdonságokkal birnának, tökéletesek lennének. A nagyon szép virágoknak rendesen nincs illatjuk. Igy van ez mindennel. A legtöbb esetben ezek a hibák igen kicsinyek, de van eset, a midőn a természet egy némely teremtményén kegyetlenül bosszulja meg magát.

Az a tiszta, ártatlan, istenfélő, bánatos leányka, a kit ön oly végtelenül szeret, az egy szobor, az egy halott, az egy nagyon szép virág, a melyeknek illata nincsen, az egy néma.

Sok bajos esthajnal merült fel még ezután, illatárban uszott a mező, madár daltól visszhangzott az erdő belseje, de a leányka nem tért többé vissza. *

Holdvilágos éj volt. A homályba borult erdőt csak néha-néha reszkette be a hold ezüstös fénye.

Az erdő szélén kicsiny kezeit ökölbe szoritva, lehunyt szemekkel, fehér ruhába öltözött leány ül. A néma leány.

Felidézi emlékébe egész életét, kinjait, boldogtalanságát, szerencsétlenségét. — Hogyne lenne boldogtalan, tud érezni, van szive, van vére s mégis a mit érez, a legnehezebb bánatot, fájdalmat, szive sugallatát, forró szenvedélyes véréből fakadó érzelmeit el kell haligatnia, el kell temetnie.

Ha látott valakit, kinek megpillantására szive sebesebben kezdett dobogni s arcza átszellemült az öröm, a kéj, a gyönyör, a boldogságtól, nem volt, ki ezt észre vegye, mindenki elhagyta őt, senki sem tudta megérteni.

Fájdalmát hogy enyhitse, kereste a magányt. Hajtotta, üzte az a kin, a mely belsejében orgiát dul. Napjában százszor hullatott keserü könnyeket, átkozta a sorsot, a mely életét hasonlóvá tette a temetőhöz, a melynek halvány sirkövein örökös tél honol. A mig másnak fény, zaj, öröm, boldogság, virágzás,

zeti diszöltöny viselet is. A Palotást, a melyet jelenleg szinpadon lehet még olykor látni, akkor az egész fiatalság minden körben, magyar diszruhában és sarkantyus czizmában tánczolta volt.

Kérdem ma: hányat ismer a mostani fiatalság azokból a szép tánczokból? Látják-e azokat valahol lejteni? Egyedül az öregebb tánczianitók iskolájában, de ha azok meghalnak, vége van a szép tánczoknak, mert a szerzők nem gondoskodtak azoknak choreografiájáról és magyarázatáról.

Közeledik az ezredéves kiállitás. Mint olvassuk, ott több vidéki ház lesz felállitva, melynek lakóit az ország tájékai szerint öltözve a szokásos munkánál lesz alkalmunk látni, de látni fogjuk ugy is, mikor a magyar vigad és tánczol.

A fentemlitett szép tarsas tánczokat, most már az országban nem lejtik másutt, mint legfeljebb a tánczískolában.

A mostani fiatalság nem ismer más nemzeti tánczot, mind a Csárdást. De vajjon ugy tánczolják-e azt a mai nap divatos székely csárdást, hogy azt idegen vendégeknek, mint nemzeti sajátságot, mondhatjuk, nemzeti kincset be lehessen mutatni?

Alig hiszem!

A figyelmes szemlélő könnyen észre fogja venni, hogy mivé fajult a magyarnak ezen gyönyörü eredeti nemzeti táncza, a mi ugy nevezett müvelt ifjuságunk körében.

Lássuk csak, hogyan is tánczolják mai nap a divatos csárdást?

A tánczos szétterpeszti lábát, tánczosnőjét átkarolja, akár egy vasabroncscsal, magához szoritja és ugy kezdi az ugynevezett székely csárdást. A paraszt legény nem ugy tánczolja. Ha mozdulatai hevesek is, de sohasem ästetika ellenesek. A falusi legény szépen járja a csárdást, a városi urfiak minden tekintetben tanulhatnak tőlük.

Sajnos, de ugy van!

A mai bálokon a tánczosnő valóságos áldozat, melyet a felhevült ifjuság kénye és kedve szerint forgat, ölelget és szorongat, egy cseppet sem törődve az illemmel és finomsággal.

A Csárdás tulajdonképen az első tánczczal, a Körmagyarral jutott be a magyar Szalonokba, a mennyiben a Körmagyarnak ötödik alakja Csárdásból áll, itt soká meg is tartotta eredeti szépségét és csak egy néhány év óta lett ily siralmasan eltorzitva.

Az igazi Csárdás mai napság már csak a köznépnél található fel, ott, a honnan tenyleg az uri szalok parquetjére került.

Ezzel nem azt akarom mondani, sem nem kivánni, hogy az uri Szalonokban is ugy tánczoljunk, mint azt a nép tánczolja, mert a népnél is találunk oly mozdulatokat, melyek habár eredetiek és szépek és épen nem illetlenek, még is finomabb társaságba nem valók.

Még egy dologról kell megemlékeznem arról a minden esztetikai érzést lábbal tapodó szokásról, midőn a tánczosok a hölgyeket erőszakkal a czigányok elé hurczolják és ugy szólván ezeknek hátán tánczolnak.

Kérdem a részrehajlatlan szemlélőtől, vajjon egyáltalában táncznak mondható-e az, midőn a czigányok köre gyült párok egymás hátán tolongnak, egymást taszitják és a kiállhatatlanná lett hőségben, a fojtó légkörben, a legutolsó korcsmához hasonloan vad üvöltéssel járnak egy tánczot, melyet Csárdásnak mernek nevezni?

Ez elfajulás ellenében mi a teendőnk?

Első sorban nekünk táncz anitóknak kell résen lennunk, kell oda hatnunk, hogy nemzeti tánczunkat megtisztitsuk a betyárkodás fattyu hajtásaitól és vissza állitsuk annak eredeti ragyogó zománczát.

Bár eredmény koronázná ebbeli törekvésünket!

Akkor aztán emelt fővel és nemzeti büszke önerzettel mutathatjuk be majd az ezredéves kiállitáson a világ legszebb, legeredetibb tánczát, a magyar Csárdast.

Kinszky Károly,
tanczmester.

BELFOLD.

A szászok és a Bánffy-kabinet A Kronstädter Zeitung január 12-iki számában egy segesvári távirat azt ujságolja, hogy Schwicker segesvári képviselő már ki is lepett a kormánypártból, egy nagyszebeni távirata szerint pedig a szász képviselők elhatározták, hogy Bánffyt nem támogatják.

A koronaőr eskütétele. Radvánszky Béla báró, az ujonnan megválasztott koronaőr, e hó 21-én, hétfőn teszi le az esküt a király kezébe az országgyülés szine előtt.

KÜLFÖLD.

A belga király lemondása. Brüsszel, január 14. A »Patriot« jelenti, hogy a király a kormányt minden áron arra akarja birni, hogy ez a Kongo-állam megvásárlására vonatkozó előterjesztést elfogadtassa és keresztülvigye. Jól értesült körökben hirlik, hogy a király azon esetre, ha ezen előterjesztése nem fogadtatnék el, ezt személyes verességnek tekintené, s ez esetben kész a trónról lemondani. A kormány mindent elkövet, hogy előterjesztésére nézve többséget szerezzen.

A hármas-szövetség. London, jan. 14. A Daily News bécsi levelezője arról értesül, hogy mivel a hármas-szövetségben levő nagyhatalmak között kötött szerződés 1896-ban lejár, az 1895. év vége előtt tárgyalások lesznek annak megujitására. Olaszország, majd a haderő tekintetében vállalt kötelezettségek némi könnyitését fogja kérni, a mibe a másik két hatalom kétségkivül bele is egyezik. Vilmos császár és Umbertó király a tavaszszal, vagy ha akkor lehetséges nem volna, az összel fognak találkozni és a két uralkodó akkor a szerződés főföltételeit meg fogja állapitani. — Most már majdnem bizonyos, hogy a czár, Ausztria-Magyarország uralkodója és a német császár legközelebb találkozni fognak.

Irodalom és müvészet.

A »Vasárnapi Ujság« jan. 13-iki száma huszonegy képpel jelent meg s ezenkivül mellékelve van hozzá a mult 1894. évfolyam tartalomjegyzéke egy teljes iven. A jelen szám tartalma a következő: »Zichy Mihály, ötven éves müvészi pályájának évfordulója kor.« (Arczképekkel és képekkel Zichy Mihaly müvei közül: Illusztrácziók az »Ember tragédiá«-jához; »A holt vitéz és menyasszonya«; »Csaba utja«; »Madonna«: »A titok« stb.) — »Egy kalandor nemzetség a XV. században.« Történeti rajz. (Sforza Katalin fiatalkori arczképével.) Várnai Sándortól. — Költemények: »Régi történet.« Lévay Józseftől. »A görög leányhoz.« — »A könyöradománygyüjtők«. Orosz életkép. Grubov F. 1880-ban megjelent könyvéből. Oroszból forditotta S. V. — »Antimagnetikus órák.« — Emberáldozatok Kelet-Indiában.« — »Zichy Mihálynál Szent Petervárott.« (Képpel.) Irta dr. Zivory Sándor. — »Peckinpaw ur labdacsai.« Elbeszélés. Irta Drane F. Angolból. (Képekkel). — »Mulattató természettani kisérletek. (Képekkel.) — Irodalom és müvészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, stb. rendes rovatok. — »A Vasárnapi Ujság regénytára« czimü rendes heti melléklet e számában Claretie Gyula »Kis Cora« és Verne Gyula »Antifer mester csudálatos kalandjai« czimü regényének folytatását közli, a franczia kiadás képeivel.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy egyesület Otthonában.

Szinházi előadások kezdete este 7 órakor.

Farsang tart január 7-ikétől, azaz vizkereszt napjától február 26-ikáig, azaz hamvazó szerédáig.

Jan. 16. Csizmadia ifjak tánczvigalma a Koronában.

Jan. 19. A függetlenségi kör tánczvigalma a Koronában.

Január 19. Szabó munkások tánczvigalma a Margit fürdőben.

Január 26. A polgári kör bálja a Bikában.

Jan. 26. Ács ifjuság bálja a »Margit« fürdőben.

Január 30. A csizmadia ipartársulat tánczvigalma a Koronában.

Február 1. Jogász-estély a Margit fürdőben.

Február 2. A kőmüves-egylet tánczvigalma a Margit fürdőben.

Február 3. Fodrász segédek bálja a Margit fürdőben.

Febr. 16. A szinházi müszaki személyzet jelmezes tánczvigalma a Koronában.

Ujdonságok.

*** A Csokonai-kör választmánya** szombaton este ülést tartott, melynek főtárgya volt a Kazinczy-pályázatra érkezett müvek elbirálására vonatkozó intézkedés. Az ülés megnyitása után Komlóssy Arthur elnök előterjesztette, hogy a debreczeni kaszinó által kitüzött Kazinczy pályázatra beérkezett müveket a kaszinó már áttette a »Csokonai-körhöz« elbirálás, illetve véleményadás végett. Dr. Bakonyi Samu főtitkár felolvasta ekkor a kaszinó által 1895-ik évre kitüzött pályázati feltételeket, melyek szerint — csak a debreczeni főiskola növendékei által irt müvek vétetvén figyelembe; — még pedig prózában megirandó: »Árpád alakja a magyar mondában és szépirodalomban«, (aesthetikai tanulmány); jutalma az első dijat nyerő münek 6 db 10 koronás arany, a másodiké 2 db 10 koronás arany. Erre csupán egy munka érkezett, »Árpád apánk ne féltsd ősi« ... stb. jeligével. A verses pályázatra szatirát kellett irni, melynek tárgya hazánk jelen társadalmi életéből vétessék. Jutalma első 10 db 10 kor. arany, másodiknak 5 db 10 kor. arany. Beérkezett a kitüzött határidőre 7 munka. A válaszmány kijelölte a biráló bizottság tagjaiul Sinka Sándor, dr. Varga Bálint tanárokat és dr. Tüdős János ügyvédet, a kör titkárát. Felvettetett annak eszméje, hogy a Kazinczy pályázatra vonatkozólag hivassék fel a kaszinó figyelme, hogy a jövő évi pályázatok kitüzésénél a prózai részre: Debreczen multjából vett történeti tárczát, 3 ivnyi terjedelemben irjanak a pályázók, a verses pályázatoknál pedig népdal tüzessék ki. Ilyen értelemben fog a kör ajánlatot tenni a kaszinónak. Második tárgy volt, a kecskeméti Katona-kör megküldötte a Csokonai-körnek azokat a müveket, melyeket eddig kiadott. A választmány tudomásul veszi, s hasonlóval fogja viszonozni. Szilágyi Károly vál. tagnak néh. özv. Sik Lajosné hagyatékára vonatkozó jelentése került ezután szőnyegre. Egy szépen festett Csokonai arczkép járt körül a választmány tagjainak kezén, melynek az aljára festett évszámtól nem lehetett még megállapitani, hogy 1801-e, vagy 1891? Határozatba ment, hogy a kép szakértői vizsgálat alá adatik, s aztán mint mindenkép becses tárgy a kör könyvtárában helyeztetik el. Komoróczy Ferencz hüvelyes-utczai lakos térképpel ellátott javaslatot terjesztett a »Csokonai-kör« választmánya elé a Hüvelyes-utcza szabályozása tárgyában, kéri ez ügyben a körnek illetékes helyen való közbenjárását. A választmány az ügyre vonatkozó véleményadás végett bizottságot küld ki, melynek tagjaiul megválasztja Balogh Ferencz és Domokos Kálmán tanárokat, továbbá dr. Balkányi Miklóst. Ezzel az ülés véget ért. — (Tér szükében késett. Szerk.)

*** Kik vesznek részt a millenniumi kiállitáson.** (Folytatás.) Thissen Herman Debreczen 4 drb. festett és dekorált szarnyajtó; Kovács István szigyártó N.-Bánya, kettős fogatu lószerszám, 1 dr. asztali ékszerszekrény bőrdiszitéssel, Knisel János asztalos N.-Károly szivartartó szekrény; Schmidt S. Debreczen 1 drb. sajátkezüleg diófából egész vas rámában készitett Mignon zongora; Pokol Amália kincstári és magán bánya társulat F.-Bánya arany, aranyos ezüst, tiszta fém ezüst és különféle bányaszati termékek Németh Gyula lakatos Debreczen különböző lakatos munkák; Csepei Ferencz kocsigyártó N.-Bánya fedel nélküli rugós kocsi; Glózer János czipész Szatmár, 3 pár lábbeli; Kinál Mihály kötélverő N.-Károly kötélverő munkák; Rostás és Jakab épület bádogosok Szatmár, egy kápolnát, Papp István csizmadia Debre-

élet, addig ő neki sötétség, csend, bánat, keserü zokogás, halál az osztályrésze.

Hasztalan hullott térdre az oltárkép előtt egybekulcsolt kézzel, reszkető ajakkal, sirva, zokogva, hogy mielőbb jöjjön a halál, a mely szenvedéseitől fogja megváltani örökre.

A leány hirtelen feláll. Arczán felszáradnak a könnyek, szemeiben élénk tüz ég. Hátra hullott fekete hajával ugy néz ki, mint valami égből alászállott bosszuálló angyal.

Lassan előre megy s megáll a meredek előtt, melynek ki-kiálló, meg-megszaggatott aljában lassu mormolással fut egy patakocska. A fenyők szeliden a patak fölé borulnak haragos, zöld-dus lombjaikkal.

Egy közeli bokorban megszólal egy erdei madárka s csattog, csicsereg, sokáig, édesen.

A leány elgondolkozva hallgatja a madar dalt, nézi a haragos-zöld, a susogó fenyveseket s hosszu tekintettel bámulja a vizcseppeket, a gyorsan tova tünő habokat, az ég csillagait vissza ragyogó kristály patakot, azután behunyt szemekkel, halk sikolyt hallatva, beleveti magát a mélységbe.

. . . .

Egyszerü kis fakereszt áll a fenyvesek oldalán. Hervadt buza-virág koszoru csügg rajta. A szél behordja porával, az eső reá mossa a reá tapadt port.

A szellő szomoru zugással regél sirjánál egy történetet, a melynek boruját még azon csillogó napsugár sem képes felderitni, mely ott rezg a sirkeresztjén, hogy enyhitse a napról-napra itt térdelő megtört anya bánatát s beszéljen neki a feltámadásról.

Egy komédiás-katona.

— Rajz az 1848—49-iki szabadságharczról. —

Raszlaviczánál tábort ütött a magyar sereg. Itt várták a muszkát; estefelé a tábori tüzhely köré csoportosultak a vitézek, hol a Mustárdi gyerek költeményeket szavalt katona bajtársainak, mit azok lelki gyönyörrel hallgattak s miként Petőfit társai versfaragónak nevezték el, épen ugy tisztelték meg a fiatal Mustárdit: »komédiás-katona« czimmel.

Apró csinyvetésein, ügyetlenségin sorokat mulattak, nevetve a bátor szivü, de ügyetlen fiatal katonát, kinek a puska ugy illett kezébe, mint papnak a főző-kanál.

Fia és kedvencze lett nemsokára az egész tábornak. Jó barátja, czimborája volt mindenki, kedve a tisztektől az utolsó közemberig. Mindenki szerette a jószivü hóbortos ficzkót, ki élczeivel földeritette szomoruságukat, bohóságaival megkaczagtatta őket.

Egy este nagyon furcsán járt a »Komédiás-katona«. Szalonna-sütésre telepedtek le a bajnoktársak a megrakott tüz körül s neki is jutva egy szelet, nyársat faragott s a többihez letelepedve, gyönyörrel szemlelte, miként pirul az ő falatja leghamarabb.

Könnyü volt a többinek, kiknek edzett ökleiu nem mindjárt hatott elevenére a láng heve, de fiatal bajnokunk csakhamar tapasztalni kezdte, hogy a tüz éget, kezei előbb pirultak ki, mint a szalonnája. Mig jobbját megmegrázogatta, baljába fogta a nyársat, aztán ismét megcserélte, mig végre megunta a dolgot, elővette forgós vadász-csákóját s keze elé tartotta az ellenzőnek.

Eltekintve attól, hogy az olvadt zsir többször csöppent a parázs közé, — mint a barna kenyérszeletre, csak ment a dolog egy darabig.

Egyszerre csak valamennyien fintorgatni kezdték az orrukat, átkozott szag terjedt körültök.

— Valamelyikötök ég! — szólal meg egyike a szalonna-piritóknak.

— Én nem!

— Én sem!

— Itt nincs baj! — mondták egymásután széjjel nézve, hogy csakugyan nem ért-e a lánghoz valamelyiküknek inge ujja.

De még itt sincs baj! mondta »a komédiás katona« nagy hegykén, azaz hogy csak mondta volna, mert mire a szó ajkára került, tüzokádó hegyként egy lángoszlop csappant föl szemei előtt s a forgós csákó oly vigan lángolt, mint egy borszeszbe martott csóva.

Persze a jóféle szalonna zsirtól ittasult csákó oly hamar tüzet kapott, mint a lőpor.

Volt aztan ugrálás, fuvás, tüszkölés, köhögés, de mind hiába! — A csákó teteje kigyuladt — jobban mondva kiégett, mint egy kemény.

A többiek kaczagtak, de a szegény komédiás katonának még a szalonna evéstől is elment a kedve, előre gyanitván, hogy lesz mit hallgatni az átkozott tökfedőért.

Másnap reggel Sing József osztály-parancsnok (később eleseti Szegednél) maga elé rendelte a Mustárdi fiut, de midőn megpillantotta tetőtlen csákóval, alig birta visszafojtani a nevetést s midőn a delikvens glédába helyezkedett előtte, rosszul palástolt haraggal rákiált:

— Azt a koldus vezető, ügyefogyott mindenedet! — Hát csákón kell sütni a szalonnát?

E perctől fogva mindenki koldusvezetőnek hivta a Mustárdi fiut s tekintetbe véve, hogy ez volt az egyetlen büntetés a tönkrement csákvért, még nem igen haragudhatott érte.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Egy éjjel épen ellenkező oldalról, mint sem várták, Duklánál betörtek az oroszok.

Óriási zavar, lótás-futás és kapkodás volt mindenfele, a már előbb két részre osztott magyar sereg egy félnapig lövöldözött egymásra, azon hitben, hogy a muszkát lövik.

A legnagyobb zavarban, rend és fegyelem nélkül hatrált a magyar sereg Raszlaviczától egész Szegedig.

És most a magyar nemzet tragédiájából a Mustárdi fiu is följegyzett egyet a számtalanból:

A »vigyázz,« »sorakozz« vezényszavakat elnyomta az oroszok »hajdi« bőgése, s apró csatározások és nagy veszteségek után, kénytelen volt a honvédség tovabb vonulni.

A csekély és legnagyobbrészt romlot eleséget retirálás közben osztogatták az éhségtől és fáradságtól elkinzott legénységnek.

Némelyek a szó legszorosabb értelmében járás közben aludtak.

Mások, mint a légy a falról, ugy hulltak, éhség, szomj és fáradságtól kimerülve árokba, posványba és ingoványba.

Ha utközben kuthoz értek, mint neki iramodott vadak csordája rohanták meg pillanat alatt szétforgácsolva annak párkányát, hogy egyszerre minél többen férhessenek a vizhez, parázs szomjukat enyhiteni. Egymásba fogódzva ereszkedtek le a fenekére s annyira kimeritették, hogy a kut alján csak iszap maradt és sárlé.

Hasztalan volt a tisztek kiáltozása: »Sorban maradni!« »Rendet!« hasztalan a fenyegetés, szitok.

Mindenki saját »én«-jét tartotta parancsolójának.

A kétségbeesés és nyomor képét legjobban bizonyitja a következő eset:

Két közlegény haladt egymás mellett; jó baratok és testi-lelki czimborák, egy faluból valók. Az egyik aléltan bukdácsolt az éhség pokoli kinjaitól gyötörve, szemei kidagadtak, ajkai rángatóztak. Pajtása, ki még járni tudott, vezette karöltve.

Egyszerre csak az utóbbi bele csusztatja kezét tarisznyájába s egy alma nagyságu fekete kenyeret, jobban mondva kiszáradt piszkot véve ki belőle, lopva szájához emeli.

A másik — hallva, hogy társa valamit ropogtat szájában — felocsudik aléltságából s rárivall:

— Mit eszel? — Adj!

A kenyér boldog tulajdonosa görcsösen szoritja markában a sovány eledelt s tagadólag rázta a fejét.

Ez elég buzditás volt a másiknak arra, hogy végső vonaglasának minden erejét összeszedve, kenyeres társat, legjobb barátját vasmarokkal torkon ragadja s addig fojtogassa mig kilehelli lelkét.

Kivivta a darab kenyeret s lenyelte egy harapásra.

Midőn éhségét ennyira csilapitotta, fölkapta töltött fugyverét és főbe lőtte magát.

Éhes volt, ennie kellett!

Gyilkos volt, megbüntette magát!

Gabányi Árpád.

czen egy pár magyar csizma, Kovács József N.-Bánya egy drb. szab. bőrványoló gép, Kádár Péter czipész M.-Sziget különféle lábbelik, Keszi János timár N.-Károly kikészitett bőrök, Kacz Sámuel női szabó N.-Károly női ruhák; Thiszen Herman kárpitozó Debreczen fal és mennyezet kárpitozási és diszitési munkák; Schvarcz Mór gyáros M.-Szalka, lisztgyártmányok és napraforgó olaj; Killer Ede butorkeresk. Debreczen, saját készitésü szalonbutor berendezés; Kovács József N.-Bánya vizhatlan kenőcsök a bozzátartozó készülékkel; Kirchmájer Ferencz czipész M.-Sziget lábbelik; Karaszi Lajos fazekas N.-Károly agyag virágtartók és faldiszek; Rusolán András asztalos Szatmár, könyvszekrény; Pető Mátyásné kenyérsütő Debreczen, különböző fehér kenyerek. (Folyt. köv.)

* **A mi bálunk**. A debreczeni függetlenségi kör f. hó 19-én, szombaton este tartja ez évi tánczvigalmát a Korona vendéglő táncztermében. Ha valaki véletlenségből meghivót nem kapott volna és erre igényt tart, legyen szives e végett a kör helyiségébe a bálintézőséghez fordulni. A mi bálunk minden időben a valódi törzspolgárságnak volt fesztelen találkozási estélye, fel tehát, ragadjuk meg a jelent! A b á l r e n d e z ő b i z o t t s á g.

* **Az öngyilkos vádja**. Emlitettük a mult napokban, hogy Némethy Károly eljáró, illetve a kir. tankerületi igazgatóság hivatalszolgája, egyuttal az E. M. K. E. debreczeni fiókjánál pénzbeszedő, nem tudván elszámolni a gondjaira bizott pénzzel, felakasztotta magát. Az öngyilkosság felett csakhamar napirendre tért a közönség, de az öngyilkosnak hátrahagyott, anyjához intézett levele, oly szenzácziós fordulatot adott az egész dolognak, melyre senki nem lehetett elkészülve. Az öngyilkos ugyanis közéletünknek egyik tekintélyes alakját, Békéssy Gyula tankerületi főigazgatót vádolja azzal, hogy miatta kellett a halálba menni. E vád oly feltünő, hogy kételkedve kell azt fogadnunk s bebizonyitottnak ma még nem tekinthetjük. Mielőtt itélne a közönség, be kell várnia a Békéssy Gyula nyilatkozatát. A tankerületi főigazgató ur több mint egy hete nincs itthon. Iskola-látogatásokat végez a vidéken. Az ellene emelt vádról hozzátartozói táviratilag értesitették s sürgősen hivták haza. Ma d. u. vissza is érkezik Debreczenbe. A szenzácziós esetet a »D. R. U.« mai száma hozta nyilvánosságra s következőleg mondja azt el: »Némethy több levélben bucsuzott el édes anyjától. A levelek közül az egyikre ez van ráirva: »Átok fogja meg azt, ki e levelet édes anyám nélkül fölbontja« E levél foglalta magában az öngyilkos sulyos vádját. A levelet hétfőn bontották föl a II. kerületi kapitányságnál, Végh Gyula alkapitány, Márk Endre, az E. M. K. E.-fiók titkárának, továbbá Bészler Károly árvaszéki ülnök és Roncsik Lajos v. aljegyző, az E. M. K. E. itteni funkczionariusainak jelenlétében. — »Megesküdtetett a nagyságos ur, hogy nem fogom elárulni.« Igy ir a levélben s mellékel négy darab névjegyet és egy külön nyugtatványt, amelyeken a levélben érintett egyén elismeri, hogy Némethy Károlytól, összesen 197 frtot fölvett. Igérte neki, hogy pénzét vissza fizeti, mikor az elszámolásra kerül a sor. A névjegyeken és a nyugtán a Békéssy Gyula tankerületi főigazgató, királyi tanácsos ur neve áll. Elkövetkezett a nap, mikor Némethynek számolnia kellett volna a pénzzel. A szolga tehat kérte urától a pénzt. Kérte átadott összeget, kérése azonban hiábavaló volt. Tény, hogy nem volt kéznél annyi pénz, hogy ujra visszafizethette volna a kölcsönöket. A szolga — levele szerint — megesküdött arraz egyszerü, de becsületes ember hiszékenységével, hogy nem fogja elárulni. Nem is árulta el, hanem szótalanul meghalt és a mint irta: „inkább felakasztom magamat, csakhogy becsületemet megmentsem". Az E. M. K. E.-fiók igazgatósága gyülést tartott; az elnök, gr. Dégenfeld József átvizsgálta a nyugtákat s konstatálta, hogy a Némethy által Békéssynek igy átadott pénzösszeg 197 frtra rug. A főispán az összes iratokat átteíte az egylet titkárához, Márk Endréhez, hogy az utóbbi szólitsa föl Békéssy Gyula királyi tanácsos tankerületi főigazgató urat, az összegnek az egylet pénztárába való befizetésére« Saját értesülésünk megerősitik ezen adatokat, illetve tény, hogy a hátrahagyott levél a fenti vádat tartalmazza, de — ismételjük — ne itéljünk addig, mig a védelmet is meg nem hallottuk: függesszük föl itéletünket a Békéssy Gyula ur nyilatkozatáig, mely valószinüleg már a holnapi lapokban megjelenhetik.

* **Szinház**. Kevés közönség előtt adták tegnap páros bérletben másodszor Ferrier Pál 3 felvonásos vigjátékát, a 231-ik czikket. Ma Offenbach Dunanan apó és fia utazása czimü operettje kerül páratlan bérletben szinre.

* **Adóhivatal Hajduszoboszlón.** Április elsején Hajduszoboszlónak régi óhaja teljesül és kir. adóhivatalt kap. Valószinü, hogy a nádudvari szolgabirói hivatal, melynek székhelykérdése oly rég óta huzódik, szinte Szoboszlóra fog áthelyeztetni s igy a hajdumegyei uj közigazgatási beosztást ezzel befejezik.

* **Erdőőrök feleskettetése**. Ma reggel volt a Debreczen területén alkalmazott erdőőrök feleskettetése. A főkapitányi hivatal Debreczen összes területéről berendelte az erdőőröket és miután megmagyarázta a hivatásukkal járó kötelezettségeit, letétette velök az esküt.

* **A polgári házasság ismertetése**. Nagy Lajos konyári ev. ref. lelkész, az egyházi irodalom buzgó müvelője, egy kis füzetet adott ki, melyben kérdések és feleletek alakjában a polgári házasságot ismerteti. Az értelmes magyar nép számára irt, népszerü modorban tartott mü ára 8 kr. Melegen ajánljuk mindazoknak, kik a polgári házasság lényegével meg akarnak ismerkedni.

* **Kitüntetett debreczeni gyár**. Falk Armin és Tsa debreczeni kefeáru-gyára ujabb kitüntetésben részesült. A nizzai kiállitáson ugyanis gyártmányait aranyéremmel tüntették ki. Az igyekvő gyárosoknak, kik gyártelepüket oly szép lendületnek inditották, gratulálunk s egyuttal reméljük, hogy még számos kitüntetésben fognak részesülni.

* **Kinevezés**. A debreczeni itélőtábla elnöke Sándor Lajos csanálosi lakos végzett joghallgatót a debreczeni kir. itélőtábla kerületébe segélydijas joggyakornokká nevezte ki és szolgálattételre a szatmár németi-i kir törvényszékhez osztotta be.

* **A debreczeni szinház müszaki személyzete** a jövő hó febr. 16-án tartandó jótékonyczélu zártkörü tánczvigalma érdekében tegnap d. u. tartották meg az értekezletet. A szintársulat kebeléből egyhangulag megválasztották lady patronesse-ül Cserny Berta urnőt, diszelnökül Tapolczai Dezső urat, menet rendezőül fölkérték Péchy Kálmán urat, tiszteletbeli ellenőröknek Nyilasi Mátyás és Nádasi József urakat, jegyzőnek Szabó Sándor urat Tánczrendezőül Alföldy Károly urat. A müszaki személyzet részéről tisztviselők lettek: Elnök: M a r t i n i Lajos. Bál rendező és pénztárnok N a g y Sámuel. — Ellenőrök. Szepesi Andor, Kun András és Boránd György urak. Bálbizottsági tagok: Helvig Albert, Volberger Rezső, Somossy János, Kovács József, Kocsi István, Katona Gabor, Kocsis Ferencz, Káté Imre, Nagy Dániel, Somossi S. Szabó Imre urak. A bál iránt, mely a »Korona« vendéglőben tartatik, máris nagy az érdeklődés, annyival is inkább, mivel sznüóra alatt magán tánczok, fényesen rendezett diszmenetek, élő képek és mulatságos epizódok fogják szórakoztatni a jelenlévőket. Jó ételek, italok, czukrászda és kitünő zenekarról gondoskodva van. Belépti dij személyenként 1 frt, este a penztárnál 1 frt 20 kr. Családjegy 3 személyre 2 frt, este a pénztárnál 2 frt 50 kr — A hölgyek kéretnek minél egyszerübben megjelenni.

* **Ismét Orvos Gyurka**. Alig pár napja szabadult ki Gyurka a városháza bör önének dohos levegőjéből, ma délelőtt ismét jól beszeszelve a kisuj-utczán garázdálkodott, berohant Czech József »Rózsabokor«-hoz czimzett vendéglőjébe és ott a vendéglőst le akarta ütni, de az odasiető rendőrök megakadályozták szándékában és nagynehezen bekisérték a városházára, a hol lezárták.

* **Verekedés** A tegnap este 8 órakor Szatmár felé induló vonat egy III. osztályu kocsijában valóságos forradalmat rögtönzött egy részeg vámos pércsi földmives. S á n d o r Lajosnak hivják a hőst, a kit csak nagy nehezen tudott a 10 számu rendőr kihuzni az indulásra kész vonat kocsijából, a honnan ő előbb az utazó társait igyekezett kilökdösni.

* **Talált tárcza**. A II. kerületi kapitánysághoz tegnap este egy tárczát vittek be, a melyben a különféle okmányokon kivül egy a z e l s ő d e b r e c z e n i t a k a r é k p é n z t á r b ó l kiállitott 4500 forintról szóló betét könyvet találtak. A tárczának rövid idő alatt került tulajdonosa S i m o n Mátyás csegei gazdaember személyében, a ki a kellő igazolás után a neki átadott tárczát örömmel rakta zsebre, daczára, hogy azt állitotta, hogy az okmányokon kivül még vagy 80—90 forint készpénze is volt a tárczában.

* **Talált piros bugyelláris**. A vasuti állomásnál tegnap délután egy piros bugyellárist találtak. A sarba taposott tárczában egy papir forint van. a melyről a legjobb igyekezettel sem tudják kisütni, hogy i avagy 5 forintos e az. Tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti a III. ker. kapitányságnál.

* **A debreczeni Kossuth szoborra** Tóth Béla pénztárnok urhoz ujabban a következő adományok érkeztek be:

Az árok-utczai leányiskolai növendékek a 250. sz. gy. iven: Madarasi M. 2 kr, Magyar S., Mészáros J. 1—1 kr, Sarkadi J. 3 kr, Nagy M. 2 kr, Szathmári E. 3 kr, b. Nagy M. 2 kr, Koncz E. 1 kr, Szepesi E. 2 kr, Szalóki I. 3 kr, Kis R., Bázsik J., Bázsik V. 2—2 kr, Murvai E. 5 kr, Takács E. 2 kr, Elek E. 10 kr, Pinczés Sára 3 kr, Nyizsnyik M. 4 kr, Boda E. 3 kr, Kis Zs., Deak I. 2—2 kr, Bujdosó E. 1 kr, Buzski S. 2 kr. Összesen 62 kr.

Dávid Sándor tanitó 319 sz. gy. ivén: Vilmányi E. 5 kr, Gönczi M. 10 kr, Bau E. 6 kr, Tóth J. 10 kr, Farkas M. 4 kr, Misolovszky R. 10 kr, Kozma E. 1 kr, Borbély Zs. 5 kr, Némethy E., Hegedüs J. 10—10 kr, Lókodi J. 20 kr. Összesen 88 kr.

Dávid Sándor tanitó 318 sz. gy. ivén: Bárdi R., Tóth M., Tóth J. 10—10 kr, Jóna K. 2 kr, Molnár E. 5 kr, Tóth M. 10 kr, K. Tóth J. 50 kr, Bathory J. 10 kr, Bujdosó J. 4 kr, Kaszás E., Kaszás M. 2—2 kr, Erdei E., Arany Zs 5—5 kr, Moritsek 50 kr, Nagy F. E. 20 kr, Erdei R., Szombathy M. 10—10 kr, Kiss E. 1 kr, Lókody M. 20 kr, Juhász E. 10 kr, Terdik J. 2 kr, Kaszás E. Csóka Zs. 1—1 kr, Oláh J. 2 kr, Ormós R. 5 kr, Racz M., Kovács R. 4—4 kr, Józsa E. 3 kr, Sajtos M. 10 kr, Bancsi Zs. 1 kr, összesen 2 frt 79 kr.

Dávid Sándor leánytanitó 241 sz. gyüjtő ivén: Mátyus M. 12 kr, Kovács K. 2 kr, Kovács J. 8 kr, Frank E. 20 kr, Szentesi M., Nóricz E. 50—50 kr, Tóth Róza, Tóth J. 20—20 kr, Pethő M., Ökrös E., Lakatos Zs., Szathmári E. 10—10 kr, Löki Róza, Arany E. 5—5 kr, Tona E. 8 kr, a Kovács M., Faragó J. 10—10 kr, Nagy J. Erzsébet 20 kr, Tóth F. M., Balogh E., Erdődi E. 10—10 kr, Nyiri M. 18 kr, Szücs J. 4 kr, Mihály R. 5 kr, összesen 3 forint 65 krajczár.

Foltényi Vilmos 543 sz. ivén: Foltényi Vilmos, Foltényi Amália, Tőkés Amália 1—1 frt. Összesen 3 frt.

Tóth Teréz tanitónő 234 sz. gy. ivén: Boros J., Boros Zs., Sinai J. 5—5 kr, Grell R., Sarkadi M. 10—10 kr, Székely R., Széll J., Varga M. 5—5 kr, Végh Juliánna, Takács M. 10—10 kr, Pap M. 20 kr, Karap M. 10 kr, Kállai M., Antal M., Czine E., Gyöngyösi M. 5—5 kr, Balogh R., Fényes J. 10—10 kr, Fogarasi J., Illés E 6—6 kr, Imre J. 10 kr, Kállai E. 8 kr, Kohn Sarolta 5 kr, Kerékgyártó V. 4 kr, Kis E., Martinez R., Ottlik K. Papp R. 10—10 kr, Pap R. 8 kr, Riesz V. 5 kr, Szalontai E. 10 kr, Szegedi E. 4 kr. Összesen 2 frt 43 kr.

Szemere Lajos leánytanitó 243 sz. gy. ivén: A n. csapó-u. leányiskola I. és II. oszt. tanitványok összesen 2 frt 40 kr.

Székely Melinda tanitónő 223 sz. gyüjtő ivén: Székely Melinda 1 frt, Grósz Margit, Tóth M., Tóth I., Kiss B., Kiss I. 10—10 kr, Szöllősi M. 5 kr, Marodi M. 10 kr, Szmrecsányi I., Szmrecsányi M. 20—20 kr, Oláh E. 11 kr, Széles Mari, Csapó Julis és Vilma 10—10 kr, Kovács J. 4 kr, összesen 2 frt 40 kr.

N. L. gyüjtő 303 sz. gy. ivén: Klein Róza 10 kr, Biró Erzsébet 1 frt, Megyesi Karolin 5 kr, Ament Augusztina 5 kr. Összesen 1 frt 20 krajczár.

Molnár Endre Nádudvar 1633 sz. gyüjtő ivén: Társasköri részvény 10 frt.

Péterffy Benő 638 sz. gy. ivén: Klein Mór 2 frt 50 kr. Péterffy Benő 2 frt 50 kr, Schwarcz Alajos 1 frt, Weisz Adolf 50 kr, Kerekes Albert 10 kr, Weisz Mór 20 kr, összesen 6 frt 80 kr.

Kis Illés tanitó H.-Nánás 1044 sz. gy. ivén: özv. Kola Antalné 2 frt, Kiss Illésné 1 frt, Fogel Lászlóné 2 frt, Spiegel Márton 50 kr, Paulovits Pál 50 kr, Katz Mihály 20 kr, Csiha Elek 50 kr, Szücs Antal, Balogh Imre 10—10 kr, Nádassy Anna 1 frt, N. N. 1 frt, N. N., Nl N. 50—50 kr, N. N. 50 kr. Az I. b. fi osztály növendékei 90 kr. összesen 11 frt 50 kr. K. Tóth Sándor a Csokonai nyomda utján 72— (frt, vagy krajczár? A kimutatásban olvashatatlan. Szerk.)

* **Talált kulcsok**. A III. kerületi kapitányságnál több mint 50 drb kisebb-nagyobb alaku talált kulcsok őriztetnek. Tulajdonosaik bármely órában átvehetik azokat a nevezett kapitányi hivatalnál.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Jan. 15-én és 16-án:

D u m a n a n a p ó é s f i a.

—

Jan. 17-én:

O d e t t e.

— Szinmü. —

—

Jan. 18-án:

A c s i k ó s.

— Népszinmü. —

—

Jan. 19-én:

F a u s t.

— Opera. —

Közgazdaság.

Értéktőzsdei hetiszemle.

Budapest, 1895. január 11.

Lustig Miksa budapesti bankczég hetijelentése a „Debreczen" számára.

A helyzetre jelenleg a pénzpiacz igen nagy impulsussal van. Már letárgyaltuk többször, hogy a külföldi pénzpiacz előnyösségével szemben a belföldi állapota, nem mondható annyira kedvezőnek, s hogy ez nem a dolgok természetes folyásának következménye, hanem egyes financierek bankjainak, vagy hatásköreikben tartozó pénzintézetek monopol jogának arrogálása, azt legjobban bizonyitja, hogy ezen immár, beletartozó közegek igyekeznek minél tágabb teret elfoglalni s minél több bankot hatáskörükbe belevonni. Hogy ez mily mértékben fog nekik sikerülni, ezt nem lehet firtatni, de hogy egy egészséges hausse megakadályozására ilyen eszközökkel vannak kényszeritve előhozakodni, az azt engedi sejtetni, hogy talán ezek a lombard megszoritó bankok és financziek á la baisse vannak angagálva, s ujabb ujabb erélködést fejtenek ki álláspontjuk védelmére. Vagy pedig az őket ért veszteséget uzsora-reporttal akarják behozni. — Mert most nem kevesebbről, mint arról legyen szó, hogy egypár bécsi bank ismét a depót-felmondás eszméjével foglalkozik, vagy legalább fedezettöbblet kérését fogja eszközölni. De mi reménlünk a speculatió erősségében és kitartásában s nem hiszszük, hogy még ennek bekövetkezhetősége esetére is, a jövőben vetett bizalom meginogjon. — Mindazonáltal az irányzat még mindig szilárd, sőt szilárdabb mint valaha mert, mig egy pár héttel ezelőtt az osztrák hitel árfolyamának maximumát 400-ban látták és midőn ezen coursus láthatóvá lett, ugy jubilált ugyan a tőzsde, de egyszersmind egy része a hausse tetőpontját vélte elérkezettnek, ugy ma a 425-ösről beszélnek, és talán ha ez is beválik, majd a 450-est tüzik ki czélul.

Igy tehát a tőzsdén elmult hét szintén az á la hausse speculatiónak adott igazat s nem törődve a belpolitikai helyzettel, rohamos keresletet fejtett ki, különösen a bankrészvények iránt és igy ismét szép emelkedéssel zárulnak a mult hét cursusai fölött.

Járadékok igen keresettek voltak, a magyar arany járadék 50%-al emelkedett, de az osztrák arany és korona járadék szintén szép emelkedést mutat.

Záloglevelekben nem fejlődött ki a pénzbőséghez arányos üzlet.

Bankrészvények képezték e héten közérdeklődés tárgyát. Speciell az osztrák hitel részvény törttet feltartóztathatianul előre. Ennek okát a már eddig is emelgetett árfolyam képezi, a mennyiben a mult év elején Berlinben contreminált darabokat a contremin kénytelen vissza venni, miután tovább kitartani nem képes.

Igen természetes tehát, hogy ezen fedezések tartós és rohamos keresletben nyilvánulnak és az előrelátható lag tartani fog mindaddig mig a berlini ugynevezett »fixerek« teljesen le nem fogják engagentjeiket bonyolitani. Nagyon természetes, hogy az osztrák hitel részvény mint inditópapir maga után fogja ezentul is vonni a többi bankrészvényeket és igy a magyar bankrészvények emelkedését is. — Mult heti 402-es árfolyamára rohamosan emelkedett 415-re és csak az ezen coursusnál beállott realizáczió következtében csökkent csekély 2 frtal. de ma már ez is tulhaladt álláspont, mert ma ismét 417-en áll.

A magyar hitelrészvények szinte párhuzamosan, de lassubb tempóbzn tartó emelkedést produkáltak, tekintve a küszöbön levő prolongatiót. A leszámitoló bank részvényei iránt a már sokszor emlitett uj üzletek közel megvalósulásának reményében mérvadó körökben a lehető legjobb vélemény uralkodik s nem vélünk sokat koczkáztatni azon kijelentéssel, ha sejtetni engedjük, hogy ezen papir van leginkább hivatva arra, hogy a magyar hitelrészvények árfolyamának minél előbb nyomdokaiba lépjen. A középbankok közül a jelzálog-, ipar- és kereskedelmi-, angol osztrák iparbank egytől-egyik keresettek voltak, jelzálog 7, ipar 4 frttal emelkedtek.

A takarékpénztárak általában üzlettelenek voltak.

Biztositórészvények közül a Fonczière emelkedett 5 frttal.

Gőzmalom-részvények erősen hanyatlottak. Concordia 25, Pannonia 50 frttal. A gőzmalmoknál az osztalék-kilátások olyan kedvezőtlenek, hogy a kinálat tartóságánál fogva igen alacsony árakat remélnek.

Bányapapirok közül a salgói 6, általános kőszén 3 frttal javult.

Vasmüvek közül a rima-murányi csökkent $2^1/_2$ frttal.

Közlekedési értékek közül az osztrák államvasut ismet emelkedett 5 frttal, a villamos városi vasut emelkedése még folyton tart, söt egyesek, kik magukat competensekuek vélik azt hangoztatják, hogy csak ezentul fog kezdeni emelkedni.

Valuta lanyha.

E pillanatban vált köztudomásuvá, hogy Bánffy bizatott meg a kormány alakitásával s a tőzsde erre azzal felelt, hogy az összes magyar értékek, de különösen az eddig elhanyagolt Rimamurányi részvény árfolyamát eddig 8 frttal emelte. Magyar hitelt 6 frttal.

Az üzérkedési papirok árfolyamai a következő áringadozást mutatják.

	Jan. 4.	Jan. 11.
Magyar arany-járadék	123.60	124.10
„ korona-járadék	98.65	99.20
„ hitelbank-részvények	$594.^3/_4$	506.50
„ jelzálog-részvények	285.—	29.—
„ leszámitoló-részvények	308.50	314.—
városi villamos vasut-részvények	$292^3/_4$	300.—
rimamurányi részvények	276.—	284.—
Osztrák hitel részvény	404.50	417.—
Osztrák államvasut részvény	$496.^3/_4$	402.—
Déli vasut-részvények	106.—	106.—

—

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Január 12.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendü: 1. Öreg nehéz (páronkint —400 klgron felüli sulyban) 40—$40^1/_2$.— **2. Öreg közép (páronként 300—400 klgr** sulyban) 40.—$40^1/_2$.— 3. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) $41^1/_2$—4.— 4. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr, sulyban $42^1/_2$.—43.— 5. Fiatal könnyü (páronkint 250 klgmig terjedő sulyban) 46.—47. — II. Magyar szedett: . Nehéz (páronkint 280 kglron felüli sulyban) 40.—$41.^1/_2$— 7. Közép (páronkint 220—280 kilgr, sulyban) 42.—$42^1/_2$ — 8. Könnyü (páronként 280 klgrig terjedő sulyban) 46.—— 47.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban 41.50 — 42. 10. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 41.50—42.— 11. Könnyü (páronkint 220 klgmigtedő sulyban) 40.— 42.—. Sertés létszám január 7. napján volt készlet 119,736 darab.

Budapesti gabonatőzsde. Hivatalos jegyzések január 12. — Buza őszre 7.05 pénz, 7.06 áru. tavaszra 6.74 pénz, 6.76 áru

tengeri 1895.máj.—jun.-ra 5.89 pénz, 5.91 áru Zab tavaszra 6.03 pénz, 6.05 áru. káposztarepcze aug.—szept. 10.05 11.10 áru.

VASUTI MENETREND.

1894. október hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várad felé	reggel	8 ó. 40 p
» »	déli	12 ó. 36 p.
» »	este	10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután	3 ó. 32 p.
» » minden kedden	déli	12 ó.
Csak P.Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p.
Szatmár felé	délután	3 ó. 48 p.
» »	este	8 ó. — p.
» »	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz felé	délelőtt	8 ó. 25 p.
» »	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé	d. u.	3 ó 56 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel	5 ó. 48 p.
» » vásártérről	»	6 ó. 04 p.
» » máv-ról	délután	3 ó. 37 p.
» » vásártérről	»	3 ó. 50 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel	5 ó. 00 p.
» » » vásártérről	»	5 ó. 13 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután	4 ó. 10 p.
» » vásártérről	»	4 ó 22 p.
» Budapest felől	délután	3 . 28 p.
» » » gyorsvonat	este	7 ó. 09 p.
Bpest—N.-Várad felől	éjjel	2 ó. 40 p.
Csak Nagy-várad felől	reggel	7 ó. 41 p.
Gsak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 55 p
» »	délután	12 ó. 16 p.
» »	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Miskolcz felől	reggel	8 ó. 07 p.
» »	déli	12 ó. 21 p.
» »	este	7 ó. 40 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérre	reggel	8 ó. 09 p
» » máv-ra	»	8 ó. 17 p
» » vásártérre	este	7 ó. 41 p
» » máv-ra	este	7 ó. 50 p
F.-Abony s Polgár felől vásártérre	délután	5 ó. 21 p
» » máv-ra	»	5 ó. 30 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérre	reggel	7 ó. 50 p.
» » » máv-ra	»	8 ó.— p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este	7 órakor.

Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püsökladányban utóléri a Budapestről este 7 órakor nduló személyvonatot.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelősszerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Leszállitottárak!

Leltározás alkalmából deczember hó 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,
szines selymeket
mosó velezeket,
atlas-satin és batistokat,
téli gyapju nagykendőket,
leány és fiu gyermek ruhákat,
NŐI BLUZOKAT,
valamint
szőnyegeket, függönyöket
tetemesen
leszállitott árakon
árusitjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI
DEBRECZEN, RÓZSA-TER.
(503.)

Értesités.

A készenlétben levő vezérképviselőség tudomására hozza, hogy az ismert és kedvelt

„Kulmbachi sör"

ezentul a vezérképviselőségtől **egyenesen,** üvegekben lehuzva 25 és 50 üveges ládákban jól becsomagolva bocsátja rendelkezésre. Megrendelhető: **a vezér képviselőségnél, Osztrák-Magyar-Monarchia részére**

Bécs, I. Franc Josef quai 31.
(17.)

11020/894. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Kis Ferencz mint gondnokolt Kis Sándor gondnoka a végrehajtatónak Kocsis János és neje végrehajtást szenvedők elleni 188 frt és 237 frt 38 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbiróság) területén lévő M.-Pályiban fekvő a m.-pályi 46 sztjkvben A † 38 hrsz. alatt foglalt ingatlanra az árvezést 400 frtban már megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi február hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor M.-Pályi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzet árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltátni.

Kelt Debreczenben, 1894. évi decz. hó 22. napján.

A debreczeni kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly,
kir. trvszék biró.

10.825/894. Tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Csanak Mihály vegrehajtatónak Csanak Péter végrehajtást szenvedő elleni 99 frt perköltség és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbiróság) területén lévő, Derecskén fekvő a derecskei 2670 sztjvben A † 6318, 6089, 6576, 9118. hrsz. a. foglalt ingatlanokra 349 frt, a derecskei 5602. sztjvben A † 6320, 9737, 10,199/a hrsz. a foglalt ingatlanokra 323, frt a derecskei 73 sztjkvben A † 100/a—2 hrsz. a. foglalt ingatlanra 32 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895 évi márczius hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor Derecske község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 34 frt 90 krt., 32 frt 30 krt, 3 frt 20 krt, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1891. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt. igazságügyminiszteri rendelet §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1894. évi december hó 18. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly,
kir. trvszéki biró.
(24.)

„DEBRECZEN" NYOMDÁJA

(FŐTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, báli- és lakodalmi meghivókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Izléses kiállitás! Jutányos árak

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN",

és a szintén elterjedt **„DEBRECZENI HIRADÓ"** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállitás! Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« czimü lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENNEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Birósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek.

Nyomatott a »DEBRECZEN« nyomdájában (Főtér, Csanak-ház) 1828.